

fig gjældende, kan jeg ikke være ganske enig i, at deraf skulde følge Nødvendigheden af at antage den absolute Stemmesfeerhed ved Valg af Comiteer. Det ærede Medlem, der yttrede sig dengang, tilføiede, at det ikke vilde være af nogen Nytte, at Valg kunde skee med relativ Stemmesfeerhed, naar der var en virkelig Majoritet, da den dog vilde kunne sætte sine Valg igjennem; men deri synes mig at ligge en Sikkerhed for Majoriteten, at den saaledes virkelig vil komme til at afgjøre Sagen. Majoriteten vil nemlig i saadanne Sager, der ere af den Bigtighed, at den antager, at den maatte gjøre sin Ret gjældende, let kunne forene sig om at faae dem valgt, den vil have, hvori mod Majoriteten i Sager, som den ikke ansaae for at være af en saadan Bigtighed, vilde ved en Slags Forsømmelse, ved frivilligt at forsømme at slutte sig sammen om Valgene, overlade Minoriteten en Leilighed til at gjøre sig gjældende, til at faae de Repræsentanter, som den erkjender at være ønskelige, hvilket derfor paa denne Maade vilde opnaaes uden at man behøvede, saa at sige, at gaae paa Accord eller indrømme dem Noget som en Gftergivenesshed. Jeg troer derfor, at man kan slutte sig til det Forslag, der gaaer ud paa, at Comiteevalg kunne skee ved almindelig Stemmesfeerhed. Med Hensyn til det under Nr. 66 fremsatte Forslag skal jeg efter det smukke og klare Foredrag, vi have hørt desangaaende, ansee det for overskødigt og ubefødent at gaae ind paa videre Behandling af Detaillen i dette Punkt. Imidlertid forekommer det mig, at man fra flere Sider alt for fuldeligt har indrømmet den store Forffjel, der er mellem Formanden og de øvrige Medlemmer af Thinget, med Hensyn til vor Forpligtelse til at stemme i enhver Sag, der kommer til Thingets Afgjørelse. Det synes mig nemlig, at der kunne komme Tilfælde, hvor det, saa at sige, vilde som den sidste Taler benævnte det, gaae fra det Symboliske over til det Praktiske, nemlig i det Tilfælde, hvor Afstemningen skeer ved Navneopraab; thi efterhaanden, som det viser sig, at Stemmerne ere lige deelte, ligger den Tanke meget nær for Enhver, der afgiver sin Stemme, at han kunde blive den afgjørende;

og naar man saaledes, som det ofte har været Brug, har noteret sig de afgivne Stemmer, vil endog meget let det Tilfælde kunne indtræffe, at den Sidste med fuld Bestemthed veed, at han bliver den, som virkelig afgjør Sagen.

Da ikke Flere begjerede at yttre sig over det foreliggende Affnit, satte Viceformanden de første Afstemningspunkter i dette under Afstemning; Formanden overtog først Ledelsen af Afstemningen, efter at det Spørgsmaal, hvormed han havde deeltaget i Discussionen, nemlig Formandens Deeltagelse i Afstemningerne, var afgjort. Resultatet af Afstemningerne ved dette Affnit var følgende.

§ 36.

1) Udvalgets Udkast: Ingen Beslutning maa tages af Thinget, med mindre over Halvdelen af dets Medlemmer (26) er tilstede og tager Deel i Afstemningen. (Grundlovens § 65).

vedtoges eenstemmigt med 45 Stemmer.
ad § 37.

2) Borgens Forslag: Istedetfor Ordene: „Tre Stemmerne lige, saa deeltager Formanden i Afstemningen, hvilket ellers ikke finder Sted“, sættes: „Formanden deeltager ikke i Afstemningen.“

forkastedes med 31 Stemmer mod 14.

3) Udvalgets Udkast 1ste Deel: Alle Spørgsmaal, undtagen de i §§ 27 og 44 omtalte afgjøres ved simpel Stemmesfeerhed. Tre Stemmerne lige, saa deeltager Formanden i Afstemningen, hvilket ellers ikke finder Sted.

vedtoges med 32 Stemmer mod 12.

4) M. P. Bruuns Forslag: At 3die Passus i § 37 forandres til:

„Valg af Medlemmer til Udvalgene skeer ved simpel Stemmesfeerhed; til ethvert andet Valg o. s. v.“

blev, da der var Uoverensstemmelse mellem de af Secretairerne opgivne Stemmeantal, afgjort ved Navneopraab saaledes: 21 Ja, 25 Nei, altsaa forkastet; 4 Fraværende.